

In memoriam: CAPRINO ALENDY, EEN ECHTE PIONIER & LEIDER

24 oktober 1952 – 6 november 2020: 68 jaar

Caprino Alendy (Nikii, distr. Sipaliwini), was een Surinaamse politicus en onderwijsman in hart en nieren, die gedurende zijn leven vele nummer 1's gevestigd heeft. Een geboren pionier en leider, die vele leidinggevende functies bekleed heeft. Daarnaast heeft hij wat tijdrecords gevestigd als manager. Onder de tijdrecords vallen: De eerste persoon die 25 jaar lang gekozen voorzitter van Broederschap en Eenheid in de Politiek (BEP) was, de eerste persoon die 25 jaar directeur van MULO Latour (nu De Caprino Alendy Muloschool) en de eerste geletterde persoon die de leiding nam en als eerste 46 jaar lang voorzitter is geweest van de Sociaal-culturele vereniging Wi-Dikan. Zijn pioniersleven zat echter vol uitdagingen.

Als eerste kind uit het huwelijk van de heer Johannes Makasi Lamafoe Alendy en mevrouw Antominie Alendy-Mewasie, beiden Aucaners van Bilo-komaf in Sipaliwini, was hij op vele gebieden een pionier onder de marrons en voor zijn jongere gezinsleden, die gaarne zijn voorbeeld volgden. Ook voor de Wageningers, waar hij opgroeide was Cap/ Capi (zoals hij werd genoemd door velen) een pionier op diverse gebieden.

Zijn vader had al vanaf zijn geboorte grote dromen voor dit eerste kind. De naam *Capilino* (niet Caprino!) kreeg hij van zijn vader. Bij CBB werd er Caprino van gemaakt. Capilino was de megafoon *waarmee muziek versterkt werd* in het dorp en *waarmee mededelingen in het dorp omgeroepen* werden. Zijn vader zei bij zijn geboorte dat hij naar deze megafoon genoemd wordt, omdat hij een *piisii-man* (een gezelligheidsmens) en *balinen-man* (populaire man) zou worden. *Uma o lobi hen* (vrouwen zullen van hem houden) *en kondée o yere en nen* (alom bekende naam krijgen)! *En nen o bali na ala liba* (zijn naam zal nationale bekendheid genieten). *En zijn woorden kwamen uit*. Hoewel de andere gezinsleden ook Alendy heten, weet eenieder dat wanneer men het heeft over Alendy, men het heeft over Capi. De vader die bezoekers Nederlands hoorde praten, zei ook altijd dat hij zijn kinderen op school zou zetten om die taal en ontwikkeling te leren.

Caprino wordt in het gezin opgevolgd door *drie broers en vier zussen*. Een gezin van 8 kinderen, waarbij hij de Westerse opvoeding onder hem viel en voor wie hij de Westerse pionier was. De twee eerste en de vijfde van de kinderen zijn geboren in het Tapanahonie-gebied, waarvan het tweede kind pas op zijn 9^e bij het gezin kwam wonen op Wageningen, waar alle kinderen grootgebracht zijn. De jongere kinderen hebben onder zijn bezielend voorbeeld gestudeerd (o.a. scheepswerktuigbouwkunde, mining engineering, auto-engineering, economie, geneeskunde, accountancy) en hebben gaarne zijn voorbeeld als pionier gevolgd. Zo hebben deze jongere broers en zussen op het gebied van hun beroepen ook een eerste achter hun naam onder de marrons. Op alle 3 toenmalige faculteiten van Suriname waren zij de eerste. Op de faculteit der Maatschappij en op die der Medische Wetenschappen waren twee de eerste vrouwelijke marrons die afstudeerden en op de Technologische faculteit, de eerste marron in het algemeen. Zelf heeft Capi 5 kinderen. Zij hebben allerlei academische en postdoctorale studies gedaan, waaronder rechten, chemical engineering en corrosion engineering.

Zijn ondernemende ouders vertrokken, toen Capi 3 jaar was, in 1955 vanuit Sipaliwini naar het district Nickerie, waar zij als autodidacten, vanuit een situatie van ongeschoold en laaggeletterd zijn, zich opwerkten tot inspirerende ondernemers. Zij vestigden zich in het nog geen 5 jaar oude, nieuwe dorp Wageningen, waar zij ook pionierswerk verrichtten onder de marrons en Nickerianen. Voordat de Oost- West verbinding via de weg was doorgetrokken vanuit Coronie naar Nickerie was het de vader Lamafoe Alendy die de passagiers vervoerde met de boot. Ook was hij de eerste pontveerhouder op Henar, toen de Henarbrug er nog niet was.

Capi heeft als kind, ondanks de zeer drukkende tijd voor de zwarte mens in Suriname gedurende de koloniale periode en het racisme tegen marrons, als de eerste marron onder de schooljeugd te

Wageningen, een gelukkige jeugd gehad. Hij dankt dit in een interview van 2012 aan de ondersteunende ouders en de vele fantastisch leuke multiculturele dorpingen en jeugdvrienden die hij in de Wageningen van weleer kende en mee omging. Hij zegt verder dat hij veel goede, minder goede en erg uitdagende situaties meegemaakt en overwonnen heeft gedurende zijn opvoeding en dat dit alles heeft bijgedragen tot de persoon en politicus die hij is geworden. Nederlands leren, komende uit een gezin waar er geen woord Nederlands gesproken werd, was een grote uitdaging voor hem als kind, maar dat stimuleerde hem juist om dit zo goed als mogelijk op te pakken buitenshuis.

Ook op sociaal- cultureel-sport gebied is Capi actief geweest. Zo heeft hij vanaf 1974 (46 jaar) tot zijn dood, als voorzitter van de Sociaal-culturele vereniging Wi Dikan (van de Aucaanse Lo van zijn moeder "Dikan"), deze tot een waardige eerste marronlo-organisatie met rechtspersoon en een eigen centrum gemaakt.

Door zijn nauwe betrokkenheid bij deze vereniging was hij helemaal ingewerkt in de cultuur en tradities van de Aucaners en kende hij zowel de Aucaanse als de Westerse vergadertechnieken op zijn duimpje. Hij was daarom een graag geziene gast en spreker bij het traditionele gezag. Capi hield van alle takken van sport en heeft daarom ook met plezier zijn gymnastiek leraar-akte behaald. Voordat hij zijn LO voor Lichamelijk Opvoeding op zak had en les gaf op dit gebied, heeft hij heel lang aan voetbal, volleybal en basketbal gedaan. Gedurende zijn 5 jaar op Wageningen (1976-1981) als muloleerkracht, was hij voorzitter van Red Star basketbalvereniging, bestuurslid van het Cultureel Centrum Wageningen (CCW), Penningmeester van Het Volks Comité van Wageningen, penningmeester van de voetbalvereniging, TUNA en voorzitter van de Wageningen Onderwijzers Bond.

In zijn vier jaren (1984-1988) te Coronie, waar hij directeur is geweest van de Tata Colin LBGO/ Muloschool, is hij ook de voorzitter geweest van de Coronie sportbond, Coördinator Sport- en Jeugdzaken van Coronie en coördinator Volwassen Educatie (Coronie).

Caprino hield erg veel van dansen en had als opgroeiende jongen met succes aan danswedstrijden mee gedaan. Hij staat onder zijn vrienden van toen ook bekend als "dansiman". Ik geniet, wanneer het kan, daarom nog altijd van een feestje zei hij in zijn interview van 2012. De familie weet dat van hem.

Hij was dus het eerste marronkind op de school te Wageningen en ook de eerste marron die dus slaagde van de Muloschool van Wageningen. Hij werd behalve onder de Aucaners ook het eerste kind van Wageningen die een Middelbaar Schooldiploma haalde.

Deze was in Paramaribo, van de lerarenopleiding op de Surinaamse Kweekschool in 1973. Hij werd daarmee ook de eerste Aucaner die de normale lerarenopleiding op middelbaar schoolniveau afrondde. Het jaar daarop ronde hij met succes de opleiding Hoofdakte af en begon zijn werkzame periode als leraar Nederlands, Aardrijkskunde en Geschiedenis op de Leeuwinschool. Op allen had hij het pionierschap. Als werkende student op diverse Muloscholen haalde hij in de vijf jaar daarna zijn overige akten waaronder LO-geschiedenis en LO-gymnastiek. Daarmee verkreeg hij ook de bevoegdheid en autorisatie om als volledig bevoegd muloschoolhoofd te functioneren. Wat hij tot zijn pensionering in 2013 heeft gedaan. Dus ook het eerste muloschoolhoofd onder de marrons.

Capi was een echte onderwijzman. Afgestudeerd in een tijd waarin hoge eisen gesteld werden aan onderwijzers en je echt uit liefde voor het vak hiervoor koos. Het was in zijn tijd als vicevoorzitter van het parlement te merken dat hij uit de onderwijswereld komt en wel uit de tijd van de strenge opleiding. Hij berispte de parlementariërs namelijk soms als schoolkinderen. Hij heeft vanaf zijn 21^e jaar lesgegeven op de muloscholen Leeuwin School, David Simonsschool, Particuliere MULO-Wageningen, Tata Colin LBGO/MULO School (en directeur), Mulo Latour (directeur: 1988- 2013). In de jaren 90 heeft hij ook kort parttime Geschiedenis en Staatsinrichting lessen verzorgd op HAVO en de AMS.

Onder zijn leiding is MULO Latour in 25 jaar opgeklommen van een school met een hele slechte reputatie en ondermaatse prestaties tot een van de beste scholen met topprestaties in deze kinderrijke volksbuurt van Paramaribo. Hij creëerde er een bibliotheek en studiezaal voor alle schoolkinderen en studenten die thuis de ruimte niet hadden. Hierbij golden er strenge regels voor het gedrag. Hij zette ook een computerzaal met zelfgezochte financiering/ sponsoring op. In de eerste jaren was hij er dagelijks ook in de middag om de boel in de gaten te houden. De school werd onder zijn bezielende leiding meerdere malen kampioen van het bekende "Weetje- Weetje" nationale quiz-scholentoernooi en in 2008/2009 was de best geslaagde van alle best geslaagden van de muloscholen in Suriname van MULO Latour afkomstig.

Na zijn pensioen in 2013 werd deze grote school, die hij krachtig leidde, verdeeld in 2 kleinere scholen: MULO-Latour 1 en MULO-Latour 2. Als dank voor de jarenlange en onbaatzuchtige inzet van Caprino Alendy als schoolhoofd van de grote Muloschool te Latour, werd op 16 november 2020, 10 dagen na zijn overlijden, door de regering van Suriname goedgekeurd dat deze onderwijsinstelling vernoemd wordt naar hem.

Capi werd positief beïnvloed door internationale figuren en ontwikkelingen zoals Martin Luther King en The Amerikaanse Blackpower beweging met hun oproep om de zwarte ongelijkheid weg te werken met als slogan: BE PART OF THE SOLUTION AND NOT PART OF THE PROBLEM. Hij geloofde in the NON-VIOLENCE (geweldloos protesteren) benadering.

Geïnspireerd door andersdenkenden zoals Cheguevara, Niyerere, Steve Biko en Franz Fanon en mede door zijn akte en kennis van geschiedenis was hij overtuigd dat hij via de politiek zijn bijdrage moest leveren in het helpen optrekken van mensen die een sociaal-economische achterstand hadden.

Daarom werd hij in 1977 op verzoek van politieke toppers met een Marron achtergrond actief kaderlid van de pas opgerichte BEP. Op zoek naar een goedgeschoolde kandidaat namens de kiezers in de Boven-Marowijne regio voor de opkomende verkiezingen werd hij meteen lid & bestuurslid van de BEP in 1977. Van 1977 tot 2012, was hij bestuurslid van de BEP, waarbij vanaf 1987 tot 2012 gekozen Voorzitter en in 2012 erevoorzitter. In 2012 droeg hij de voorzittershamer over, werd hij benoemd tot erevoorzitter van de partij, maar bleef actief betrokken bij de partij. Onder zijn voorzitterschap kreeg BEP voor het eerst regeermacht in de A-combinatie coalitie van 2005.

Van 1991- 2015 was Caprino lid van of het parlement of de Staatsraad. Hij heeft zich nooit laten omkopen en bleef principieel binnen de politiek. Ook al betekende dat, dat hij uit de coalitie gezet zou worden of een hoge functie zou mislopen. Zijn principes bleven tot het einde staan! Hij was altijd te vinden voor overleg en samenwerking voor het goede doel. Dat maakte dat hij als lid van de oppositiepartij BEP toch actief was op het kabinet van de coalitiepartij ABOP in 2020.

Van 2005 - 2010 fungeerde hij, als eerste marron in zo een hoge politieke functie, als gekozen vicevoorzitter van De Nationale Assemblee, de op een na hoogste politieke functie in het land.

In 2005 werd hij onderscheiden met de Gaanman Gazon Matodja Award.

In 2018 werd hij benoemd tot Commandeur in de Ere-orde van de Palm.

Op 23 juli 2021, acht maanden na zijn overlijden, werd de vernoeming van MULO Latour naar Caprino Alendy Muloschool een feit. Zijn pionierschap werd hiermee tot na zijn dood nog voortgezet. Met zijn heengaan heeft Suriname een grote zoon verloren. Maar meer nog zijn familie en vrienden hebben een voorbeeldfiguur verloren, die ze heel veel heeft achtergelaten. Het merk Alendy, dat staat voor pionierschap, dus geen nieuwe uitdagingen uit de weg gaat en voor integer leiderschap.

Paramaribo, 6 nov 2021

Cynthia Leune- Alendy, Arts

Jongere zus van Caprino Alendy.